

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5886/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Милош Чекић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Јукић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 623/23 од 11.04.2023. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 623/23 од 11.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 623/23 од 11.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 135/22 (12) од 21.10.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, по основу дуга, исплати 10.500 евра са каматом која се има рачунати на износ на 11.400 евра од 01.11.2011. године, као дана падања у доцњу, по каматној стопи у висини есконтне стопе коју на та средства плаћа Европска централна банка до 24.12.2012. године, а од 25.12.2020. године законску затезну камату која се плаћа на дуг на валуту евро, а у складу са Законом о затезној камати („Службени гласник РС“ бр. 119/2012 од 17.12.2012. године), па до 16.03.2015. године, на износ од 10.850 евра од 17.03.2015. године законску затезну камату која се плаћа на дуг који гласи на валуту евро а у складу са Законом о затезној камати од 09.03.2018. године, на износ од 10.500 евра до 10.03.2018. године законску затезну камату која се плаћа на дуг који гласи на валуту евро у складу са Законом о затезној камати до коначне исплате све у динарској противвредности по највишем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим

изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка 323.820,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 623/23 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијана је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца, као зајмодавца према туженом као зајмопримцу за враћање позајмљеног новчаног износа на основу закљученог уговора о зајму, а нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Образложења нижестепених пресуда о основаности тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени релевантног материјалног права за пресуђење ове правне ствари. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се указивањем у ревизији на доказну снагу признанице као приватне исправе којим се доказује постојање дуга у конкретном случају, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Имајући у виду изнето, као и да се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ да се оспорава утврђено чињенично стање и указује на битне повреде одредаба парничног поступка, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.03.2012. године. Вредност предмета спора је 1.288.500,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**